

Данило КОЦИЋ

ЧУДНА ЛАЂА

(ПЕСМЕ ЗА ДЕЦУ)

Лесковац 1987.

Данило КОЦИЋ

ЧУДНА ЛАЂА

(ПЕСМЕ ЗА ДЕЦУ)

Лесковац 1987.

ИЗДАВАЧ – КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ЛЕСКОВАЦ

Главни и одговорни уредник
Мр Слободан Младеновић

&

Рецензенти
Др Момчило Златановић
Бора Здравковић

&

Илустрације
Миодраг Нагорни

&

Технички уредници
Михајло Дедић
Владимир Величковић

&

Штампа „Млади графичар“ – Власотинце
1987.

ДОБРО ЈЕ УВЕК ДОБРО...

Добро се каже, моји другари,
Када је здравље добро
Када птице лете високо
И када море деци није дубоко

Добро се никад не каже
Кад нешто није добро
Добро је увек добро
Сем када није – добро!

(1968)

ВАШАР

Када сте били на вашару
Упознали сте циркузане

Циркус је циркузанима кућа
Којом путују од града до града
Да увеселе вашарски свет
И пруже свима доживљај леп

Када смо били као ви
Циркусе смо често обилазили
Нисмо се плашили чудних ствари
Хтели смо да будемо хероји прави!

Тако ће, ваљда, увек бити
Деца ће на вашар одлазити
Купиће многе чудне играчке
И обилазити циркусне шатре!

(1964)

САВЕТ

Чуо сам од мога брата
Трзавица сад га мучи!
- Добро, брате, реци бати
Трзавицу да премлатим!

Насмеши се тада бата
Па ми вели натенане:
- Трзавица – то је свађа
Плови као силна лађа!

У чуду се и ја нађох
Како бати да помогнем?
- Окани се, бато, свађе
Нестаће и чудне лађе!

(1964)

ЛАСТАВИЦЕ

Ластавице у јесен журе
Лете високо, лете у јату
Да деци с југа начас сврате
И да се у пролеће опет врате

Ластавице када крену на југ
Јесен поздраве шаље
Кад долети пролеће, јато стиже
Дете детету је ближе

Деца се радују пролећу због цвећа
Због дивних ливада и шума
Деца воле пролећне дане
Јер ни ласте више нису саме

(1964)

УЧИТЕЉИЦА

Учитељицу воли сваки ђак
Јер је добра као мати
Учи га да чита и пише
И петицама га части

Учитељица и кад се наљути
Знају то послушни ђаци
Чини то као свака мати
Јер жели деци савет дати

- Будите добри, одлични ђаци
Сутра да постанете вредни ратари
Да будете добри сликари
Или, можда, одлични лекари

(1963)

КЊИГА

Књиге треба читати полако
Размишљати о ономе што пише
У књигама има брдо знања
И више од било ког имања

Давно су рекли наши стари
Књига је свима најбољи друг
Нек она буде крај јастука плава
Мање ће бити заорава!

(1963)

КАД СУНЦЕ ЗАСПИ

Кад сунце заспи
Дуга ноћ се јави
Када је лепо време
Звезде небом језде

Док блистају звезде
Небеским просторствима
Месец поздравља другаре
Малишане са земље плаве

Једном сам питао тату:
- Када спавају звезде?
Рекао ми је преозбиљно:
- Оне увек небом језде!

(1961)

ДОБАР ДРУГ

Добром другару и сто пута реци здраво
Па макар некима не било право.

Добар се другар јави
Када је потребно нешто да поправиш

Добар друг се воли
Као што се воле најдражи људи

Добар се друг памти
И зато другару добротом узврати

(1964)

СЛОВО ПО СЛОВО

Слово по слово
- ето речи!

Речи у низу
- роде реченицу!

Више реченица
- прича цела!

У свакој причи
- живот је стао!

(1970)

ПРВО ЈЕ СЛОВО...

Прво је слово у азбуци А
Кад њему додаш још слова два
Добијаш име мога брата
А он се зове – Аца!

Без првог слова нема азбуке
Оно се чује и код лекара
Изговарају га и ратари
Па, дабоме, и апотекари

То лепо слово, слово А
Најпре изговоре ђаци прваци
После тог слова лакше се дише
А потом с лакоћом и азбука пише!

(1971)

ПСЕТАНЦЕ

Псетанца деца воле
Често их воде до школе

- Сећам се, другари, давно то беше
Мога псетанцета нема више
Отишло, куда, ко би то знао
Дуго сам за њим плакао!

(1971)

ЛЕТ

Мој братац није пилот
Али путује широм света

Мој братац није морнар
Али познаје све морнаре

Мој братац није возач
Али воли лимузине плаве

Мој братац, кад жели све то
Сања најлепше снове

И ја када пожелим да видим свет
Заспим и сањам најлепши лет

(1968)

ДЕТИЊСТВО СЕ ПАМТИ

Детињство се памти
- по игри!

Детињство се памти
- по цвећу!

Детињство се памти
- по првој љубави!

Да је цео живот детињство
- свима би било лепо!

(1972)

СТРАШАН ЛАВ

О лаву сам чуо приче страшније од ноћи
Говорила мени бака
Да прогања дивље звери
Да се плаше људождери

Кад сам јуче угледао лава
Како у зоолошком врту спава
Љутито сам њему рекао:
- Царе, царе, баш си неко!

Створно људи, баш је тако
Ја сам лаву свашта рекао
Уплашио се силни лав
Да ни оком није трепнуо!

(1972)

ПОЗДРАВ

Добро јутро, добар дан!
- реци свима сваки дан
Добра деца увек знају
Старије да поздрављају

Мали Јован, наш комшија
Пожали се свима нама:
- Сусрео сам једног чика
Није рекао добар дан!

Питали смо сви у глас:
- Зашто чика, зашто није
Теби рекао добар дан
Зашто, зашто, реци зашто?

Одговара тужно Јова
Као да се смрчко дан:
- Ни ја чики, тужном чики
Нисам рекао добар дан!

(1973)

ШКОЛА ЗОВЕ

Школа зове, децо драга
Да читате песме све
Школа зове, децо мила
Да од данас учите

Учење је радост свима
Сазнајте нове ствари
Путујете широм света
Као прави морнари

Школу воле добра деца
Вредно раде сваког дана
- Срећно, срећно, хајд у школу
Децо наша раздрагана!

(1963)

МИЛА

Питала ме јуче мама
Док смо били сами:
- Сине драги, реци мами
Која ти је цура мила?

- У разреду много цура
Драге су ми све
Ал највише лепа Мила
Из клупе последње

Милу волим као сестру
Лењир ми је дала
Јуче ми се у дворишту
Два – три пута насмејала!

(1963)

ГОДИШЊЕ ДОБА

Сва годишња доба
Имају своју лепоту
Пролеће, лето, јесен и зима
Часте дечју доброту

Пролеће моја сестра Маја
Највише од свега воли
Тада ласте с југа долазе
И цветају цветови

Лето је за другара Мишу
Доба од свих најслађе
Купа се, сунча целог дана
И игра до миле воље

Јесен највише воли Драгана
Јер у школу креће
Видеће своје школске другове
И убраће узреле јабуке

Зиму највише воле прваци
Јер им у госте снешко стиже
Биће грудвања, санкања
И у снегу сликања

(1964)

РОЂЕНДАН

Свакога маја ја се сетим
Ко да сањам диван сан
Моја мама, дивна мама
Слави нови рођендан

Ја и браца кришом мами
Купујемо поклон – два.
- Ево, мама, донели смо
Буди срећна, радосна!

- Хвала, моји лепотани
- одговара срећна мати,
Па пољубце силне нама
Поче она даривати

(1968)

ХАРМОНИКА

Замолио мали Пера
Маму, тату, свога деку
Да му купе хармонику
Може мању, може већу

Једног дана, изненада
Отац дође раздраган
Донео је малом Пери
Хармонику он на дар

Свирали су целе ноћи
Радосни су били сви
А највише мали Пера
Испунили се дивни сни!

(1967)

ОГЛЕДАЛЦЕ

Гледа Душко огледалце
Па се силно смешка
Ил је криво огледалце
Ил је нека друга грешка

Кад помери огледалце
Поново се Душко смешка
Не верује ни сам себи
Да је нека силна грешка

Сестру зове да је пита
Шта се данас збило
Дал је чудно огледалце
Или је нешто криво

- Није грешка – сестра вели
Па се онда силно смешка
Огледалце није криво
И оно се само смешка!

(1965)

ДЕЦА РАСТУ...

Деца расту ко печурке
После кише

Деца расту мало брже
Мало тише

Деца расту певајући
Песме дивне

Деца расту јер желе
Да порасту!

(1972)

ЧУДНА ЛАЂА

Мој учитељ, диван, стари
Причао је често бајке
Волео је и друге лепе ствари
Знао је да нас критикује и хвали

Једном је питао учитељ нас:
- Шта је то ливада, шта су изгубљене ствари
Шта је то љубав, а шта свађа
Куда плови чудна лађа

Знали смо, стварно, тада сви
Шта је то ливада, шта су изгубљене ствари
Шта је то љубав, а шта свађа
Али нисмо знали куда плови чудна лађа

Учитељ нас гледа, али није љут
Па онда тихо, тихо рече:
- Схватите, децо, драга, мила
Чудна лађа по земљи и мору плива!

(1973)

ЗВЕЗДИЦЕ

Доба деца воле петице
Јер личе на звездице

- Учите, децо, да знате све
Доћи ће и дивне петице

И наши су старији другари
Петицама свеске китили

(1961)

ТАТА ЈЕ ТАТА

Мој тата је сељак
Обрађује њиве и коси ливаде
Чува стоку и продаје млеко
Да у граду порасте неко

Мој тата је радник
Фабрика њему живот значи:
- Без фабрике, ја сам ко сељак без њиве
Или железничар без локомотиве

Мој тата је песник
Пише дивне песме
Диви се раднику и ратару
Пажљивом возачу и лекару

Све тате света
Биле шта да јесу
Оне су својој деци
Најпре добре – тате!

(1973)

ЦВЕЋЕ

Има добрих цветова
Белих, црвених, плавих
Они красе сваку башту
И призивају дечију машту

Другарица Маја кад руже погледа
У свесци за домаће задатке
Приче су одмах испричане
И најлепше песме испеване

Јожету из шестог три
Лала је најлепше цвеће
Она га подсећа на девојчицу Лалу
Из његове старе улице

Сви моји другари
Воле цвеће у башти и у соби
Када сањају најлепши сан
Цвећу кажу: „Добар дан!“

(1967)

НОВА ГОДИНА

Нова година са зимом долази
И жељама широм света
- У новом лету нека буде мира
Да свако дете свој поклон бира

Нова година има беле мантиле
И носи свима лепе дарове
- Мама и тати желимо среће
Да ово ново лето донесе

Нову годину воле деца
Јер су старија за једно лето
Јер ће ускоро бити дечаки
А затим сасвим одрасли ђаци!

(1973)

ДЕЧЈИ ОСМЕХ

Деца су наша највећа радост
Она су најлепше цвеће
Без њих би и време стало
Без њих не би било среће

Дечји жагор је цвркулт птица
И жубор планинских река
Тај диван говор подсећа
На љубав која се чека

Дечји осмех је прегрш бисера
Предиван пролећни дан
Дечји осмех су руке љубави
И најлепши сан

(1973)

ЈАДРАН ЗОВЕ

Хајте, децо, сви на море
Да видите морепловце
Да чујете дивне клапе
И играте игре ваше

Морска вода, ох што прија
Купања ће бити доста
Бићете ко праве чигре
Играћете баш све игре

Јадран лети сваком прија
Нарочито кад је врева
Када сунце дивно сија
И кад пева клапа цела

Јавите се завичају
Другарима, баки, деки
Нека знају да на мору
И најлепши гавран лети

(1964)

ИЗВОР

Извори рађају чисту воду
Да свима буде умивенолице
Да мали Јоца може да каже:
- Ух, што су лепе ове птице!

Извора има малих и већих
Видео Јоца где се река рађа
И узвикнуо моме брату:
- Овде је вода много слађа!

Изворе старији љуте
Прљају реке многе
- Деца вас моле, драге чике
Нек оне буду бар мало чишће!

(1963)

ЧУДНА ШКОЛА

Чудне школе небом лете
Поздрављају ђаке прваке
Да броје од један до два
И говоре: „Зар сам то ја?“

Из чудне школе су и ђаци
Можда из првог два или четвртог три
Који не знају шта је ко
Или, забога, шта је то!

У чудним школама има учитеља
Који се свему силно чуде
Па говоре чудно, чудније
Мисле да је тако мудрије!

(1973)

ЖЕЛЕЗНИЧАР

- Имате ли карте, децо?
- питао је чика нас.
- Купили смо, купили
- рекли смо сви у глас

Униформу лепу има
Чика Миле железничар
Лепо шета, контролише
И осмехе дели свима

- Железничар мора бити
Насмејана лица
- каже нама, деци милој
Наша драга учитељица

Стварно волим кондуктере
Осмехе дају на дар
Једнога дана кад порастем
Бићу и ја железничар!

(1962)

МОЈЕ СЕЛО

Село је моје
Међу брдима
Има прелепе винограде
И вредне ратаре

У моме селу
Птице најлепше певају
У њему и цветови, верујте
Најлепше цветају

Оно има стотину кућа
Али да их је и хиљаду
У њему нико никад
Не би залутао

У моје село свратите
Да вас драги сељаци
Почасте топлом погачом
И поздраве другарским поздравом!

(1963)

САН

Сањао је мали Пера
Да путује широм света
Посетио Америку, видео је лепу Кину
Боравио у Јапану, прелетео Аргентину

У далекој Америци
Видео је мали Пера
Много, много, много света
Кућерина све до неба

Чудио се мали Пера
Шта све има широм света
Питао је свога тату:
- Да ли се тога плаше деца?

- Не плаши се, мали Перо
Деца воле све те ствари
Кад путују ко пилоти
Поздрављају их граничари

Прошао санак малог Перу
Америка предалеко
Можда ће је, ипак, с оцем
Посетити Пера некад!

(1973)

ОПРОШТАЈ

Ако нам је неко драг
Реците му нека зна
Јер само ће тако моћи
Кад затреба да буде на помоћи

Ако некоме желите срећу
Насмејте се од срца, широко
Кажите му нека зна
Да су вам најдража око његова два

Ако вас неко наљути
Уместо свађе или туче
Будите добри ко добри другари
Реците му да ништа не мари

Тада ће и он бити као ви,
Рећи ће гласно, што гласније
- Погрешио јесам, али нећу више
Грешку признајем, нека се брише!

(1962)

МОЈ ДЕКА

Мој дека нема слику
Али знам да га нацртам
У срцу моме живи
И када сам у граду или на њиви

Очи су му дивне, зелене
Коса бела као зимски дан
Рукама креће као диригент прави
И шубару има увек на глави

Мој дека дивно прича
О давим, предавним временима
И тада летимо, летимо
Летимо небеским просторствима

(1962)

МАМА И СЛОБОДА

Од свих речи највише волим
- реч мама!

Од свих песама највише волим
- песму слободи!

Од свих жеља највише желим
- срећу свима!

Без маме и слободе
- нема радости!

(1973)

ДОМОВИНА

Моја је домовина
Најлепше цвеће у пролеће
Планински поток што позива на дружење
И дечји жагор што зове на певање

Моја је домовина
Срећна птица у лету
Песма мајчина када се роди дете
И коло које се вија од среће

Моја је домовина
Наше безбрижно детињство
Радосни смо сви
Слободу правим именом зовемо ми!

(1967)

ГРАНИЧАР

Кад сам био на планини
Код баке и деке
Сусрео сам граничаре
Наше драге другаре

Јоже, Милан, Јовчо, Ибро
Тако су се звали
Певали су песме дивне
И приче причали

Јоже вели свима нама:
- Граничар је дивно бити
Кад одрстем као Јоже
Домовину ја ћу штитити!

(1962)

БЕОГРАД НИЈЕ ОБИЧАН ГРАД

Београд није обичан град
- он је велеград!

Њега воле сви људи
Он је град нашег детињства
Град наше младости и наше старости

Београд није обичан град
- он живи на две реке!

Осећам како ме грле његове руке
Како ме поздрављају Дунав и Сава
И призивају Калемегдан и Авала.

Београд није обичан град
- он је град мира!

Београде, воли те наша младост
Поздрављају те наши стари
И наши светски другари!

(1973)

С А Д Р Ж А Ј

1. Добро је увек добро
2. Вашар
3. Савет
4. Ластавице
5. Учитељица
6. Књига
7. Кад сунце заспи
8. Дobar друг
9. Слово по слово
10. Прво је слово
11. Псетанце
12. Лет
13. Детињство се памти
14. Страшан лав
15. Поздрав
16. Школа зове
17. Мила
18. Годишња доба
19. Рођендан
20. Хармоника
21. Огледалце
22. Деца расту
23. Чудна лађа
24. Звездице
25. Тата је тата
26. Цвеће
27. Нова година
28. Дечји осмех
29. Јадран зове
30. Извор
31. Чудна школа
32. Железничар
33. Моје село
34. Сан
35. Опроштај
36. Мој дека
37. Мама и слобода
38. Домовина
39. Граничар
40. Београд није обичан град

РЕЦЕНЗИЈА

„Чудна лађа“ се истиче богатством мотива, разноврсношћу, па и свежином стихова. Сцене и слике у песмама су ненамештене, све је природно и из самог живота.

У појединим песмама јавља се епска црта, односно оне су помало приче. Као такве подсећају на нашу класичну поезију за децу. У збирци је и таквих песама и стихова који, заиста, припадају модерној поезији за децу.

Ово је прва збирка песама Данила Коцића, па је сасвим разумљиво што у њој има и неке несавршеност, што се понекад осећа несклад у повезивању строфа, што се јави по која сувишна реч итд...

Укратко, пред нама је лепа збирка песама за децу коју ће млађи читаоци примити са радошћу.¹

Др Момчило Златановић
Бора Здравковић

---

¹ *Напомена:* Уз сваку песму налази се година њеног настанка. Највећи број написао сам као ученик власотиначке Основне школе „Синиша Јанић“ и Гимназије „Стеван Јаковљевић“.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Данило Коцић рођен је 1949. године у селу Дадинцу, недалеко од Власотинца. Завршио је филозофски и правни факултет. Бави се новинарством, дописник је „Политике“ из Лесковца.

Сарађивао је у многим листовима и часописима. Објавио је више песама, афоризама, хуморески и много новинских текстова.²

---

² *Напомена:* Подаци из биографије аутора објављени у самој збирци „Чудна лађа“, коју је илустровао чувени сликар и графичар Миодраг Нагорни, а уредник издања био је мр Слободан Младеновић, директор Културног центра у Лесковцу.